

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید
جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور
ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی
گسترده ترو مستحکمتر باد همبستگی اکثریت اهالی
جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل
و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت
حکومت اسلامی در ایران

- اعتصاب تعدادی از نانوایان سقز در اعتراض به عدم افزایش قیمت نان
- اعتراض جمعی از نانوایان استان یزد نسبت به عدم افزایش قیمت نان با خارج شدن از سامانه نانوایی، عدم بکارگیری از دستگاه پرداخت نانوایی و فروش نان با نرخ جدید
- امنیتی سازی، نژادپرستی و اخراج مهاجران افغانستانی نقض آشکار حقوق انسانی است
- بیش از هزار و سیصد کنشگر اجتماعی به رفتار غیر انسانی با افغانستانی ها پایان دهید
- کانون صنفی معلمان تهران خواهان انتشار اسامی معلمان و دانش آموزانی شد که در جنگ ۱۲ روزه کشته شده اند .
- بی خبری از وضعیت حسین میربهراری؛ فعال حقوق کودک
- تائید سلامتی دو گروگان فرانسوی در اوین
- آزادی ابراهیم مددی، عضو باسابقه سندیکای کارگران شرکت واحد
- جان باختن یک پرستار اسلام آباد غرب حین کار بر اثر ایست قلبی

***اعتصاب تعدادی از نانوایان سقز در اعتراض به عدم افزایش قیمت نان**

روز چهارشنبه 11 تیر، تعدادی از نانوایان سقز برای اعتراض به عدم افزایش قیمت نان از پخت خودداری کردند.

برپایه گزارشهای منتشره در شبکه های اجتماعی، بدنبال این اعتصاب رییس اتحادیه نانوایان سقز و دستکم ده نانوای این شهرستان در استان کردستان توسط نیروهای سرکوب دستگاه رهبری بازداشت شدند.

***اعتراض جمعی از نانوایان استان یزد نسبت به عدم افزایش قیمت نان با خارج شدن از سامانه نانوایی، عدم بکارگیری از دستگاه پرداخت نانوایی و فروش نان با نرخ جدید**

روز چهارشنبه 11 تیر، جمعی از نانوایان استان یزد (حدود 60 تا 70 درصد نانوایان استان) برای اعتراض به عدم افزایش قیمت نان با از سامانه نانوایی خارج شدند و با عدم بکارگیری از دستگاه پرداخت نانوایی، نان را با نرخ جدید می فروشند.

***امنیتی سازی، نژادپرستی و اخراج مهاجران افغانستانی نقض آشکار حقوق انسانی است**

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، به عنوان بخشی از طبقه ی کارگر ایران و جهان، مهاجران، پناجویان و پناهندگان را بخشی جدایی ناپذیر از جامعه ی انسانی و کارگری هر کشور می داند. ضروری است که تمامی تشکلهای کارگری و مدنی به این موضع روشن و مشترک بین المللی پایبند بمانند و تحت هیچ شرایطی تحت تأثیر فضای متعفن مهاجرتیزی و نژادپرستی قرار نگیرند. حمله به مهاجران، تضعیف همبستگی اجتماعی و طبقاتی است و در خدمت منافع حاکمیت ها و نظام سرمایه داری است. نژادپرستی و مقصرنمایی مهاجران محکوم است و به همبستگی بین المللی، که کارگران ایران، منطقه و جهان به شدت به آن نیاز دارند، آسیب جدی وارد می کند. مهاجران افغانستانی در ایران، به رغم دهه ها حضور و مشارکت اقتصادی و اجتماعی در کشور، همچنان از بی حقوق ترین و آسیب پذیرترین اقشار به شمار می آیند. حمایت انسانی، اجتماعی، حقوقی و پیگیری قانونی سازی وضعیت آنان، گامی ضروری در راستای عدالت اجتماعی و همبستگی ای است که باید بر پایه ی منافع مشترک و کرامت انسانی شکل بگیرد، نه تفاوت در ملیت، نژاد یا وضعیت اقامت.

در سال های اخیر، و به ویژه در روزهای گذشته پس از آتش بس، حاکمیت و برخی جریان های رسانه ای و سیاسی فرصت طلب، آمار جمعیت افغانستانی های ساکن ایران را بدون اتکا به داده های مستند از جمله آمار رسمی سازمان ملل — به گونه ای بسیار اغراق آمیز اعلام و تکرار کرده اند. این بزرگنمایی آماری، با توجه به وضعیت وخیم اقتصادی و سیاسی کشور، اغلب برای توجیه افغان هراسی، اخراج های دسته جمعی، اعمال محدودیت های شدید، و امنیتی سازی حضور افغانستانی ها در ایران به کار گرفته شده است.

در کنار این، اتهاماتی همچون «جاسوسی برای اسرائیل» نیز بدون ارائه ی اسناد معتبر و روند قضایی شفاف، علیه مهاجران افغانستانی مطرح شده اند؛ اتهاماتی که رنگ تبلیغاتی و ابزاری برای سرکوب دارند تا پشتوانه ای امنیتی. بر همگان روشن شده است که جاسوسان در درون ساختار حاکمیت نفوذ کرده اند — موضوعی که نه تنها برای مهاجران افغانستانی، بلکه برای مردم عادی و

فعالان اجتماعی در کشور نیز اساساً غیرممکن است، چراکه نه به آن دسترسی دارند و نه کوچکترین تمایلی به همکاری با رژیم جنایتکار اسرائیل. در مجموع، امنیتی‌سازی و سیاسی‌کردن حضور افغان‌ها در ایران، بخشی از پروژه‌ای گسترده‌تر از جانب حاکمیت برای مدیریت بحران‌های فزاینده‌ی سیاسی، اقتصادی و منطقه‌ای‌ست، به‌ویژه در شرایط پس از آتش‌بس.

از ابتدای امسال، و حتی پیش از حمله‌ی نظامی اسرائیل و آمریکا، ما با موجی بی‌سابقه از اخراج مهاجران افغانستانی مواجه بوده‌ایم که اکثریت آن‌ها به‌صورت اجباری، ناعادلانه و بدون هیچ‌گونه فرصت قانونی مناسب از کشور اخراج شده‌اند. رفتارهای خشونت‌آمیز نسبت به مهاجران افغانستانی، محدودیت‌های دولتی بر حقوق اساسی آنان، و نژادپرستی ساختاری و فرهنگی علیه آن‌ها، به‌روشنی مستند شده و نشان‌دهنده‌ی وخامت اوضاع و نقض آشکار حقوق پایه و انسانی آنان است.

روشن است که مهاجرت‌ستیزی و اخراج اجباری مهاجران تنها به ایران محدود نیست. به‌عنوان مثال، در ایالات متحده نیز دولت دونالد ترامپ با اجرای سیاست‌های مهاجرت‌ستیزانه، از جمله اخراج‌های گسترده، با واکنش‌های گسترده‌ی اتحادیه‌های کارگری، فعالان ضدنژادپرستی و گروه‌های مدنی روبه‌رو شد. این تجربه‌ها نشان می‌دهد که مقابله با سرکوب مهاجران، بخشی از مبارزه‌ی جهانی برای عدالت اجتماعی است و تشکل‌های کارگری در کشورهای مختلف، موضوعی نسبتاً مشابه در این زمینه اتخاذ کرده‌اند.

سندیکای کارگران شرکت واحد با قاطعیت این سیاست‌های نژادپرستانه را که بر پایه‌ی فضا‌سازی، اغراق، سناریو‌سازی، اتهام‌زنی و نفرت‌پراکنی بنا شده‌اند، محکوم می‌کند. بارها گفته‌ایم: ما کارگران نباید قربانی سیاست‌های سرکوب‌گرانه‌ی حاکمیت، سرمایه‌داری حاکم، و دخالت‌های نظامی و پروژه‌های دولت‌های امپریالیستی شویم. تشکل‌های وابسته به حکومت، از جمله خانه کارگر، که در تمام این سال‌ها نه‌تنها مانع ایجاد و گسترش تشکل‌های مستقل کارگری در سراسر کشور شده‌اند، بلکه خود از بنیان و مروجان افغان‌ستیزی در ایران بوده‌اند، باید هرچه بیشتر افشا شوند. بخش بزرگی از مهاجران افغانستانی در همین کشور به دنیا آمده یا در همین‌جا بزرگ شده‌اند و باید از حقوق کامل شهروندی برخوردار باشند، و بخش دیگری نیز، همانند میلیون‌ها ایرانی مهاجر، پناهنده و آواره در سراسر جهان، باید مطابق با مقوله‌نامه‌های بین‌المللی و اصول جهان‌شمول حقوق بشر، به حقوق اولیه‌ی خود دست یابند.

علت‌های ساختاری پناهندگی و مهاجرت—از جمله جنگ، سرکوب، نقض ابتدایی‌ترین حقوق انسانی از جمله حقوق زنان و کودکان، بحران اقلیمی و سیاست‌های نئولیبرالی—ریشه در حکومت‌های ضد مردمی، نظام‌های سرمایه‌داری و امپریالیستی دارند. تأکید می‌کنیم: موضع طبقه‌ی کارگر، چه در هر کشور و چه در سطح جهانی، روشن است و نباید اجازه داد هیچ خدشه‌ای به آن وارد شود. حقوق مهاجران و پناجویان جدای از مبارزه‌ی طبقاتی برای دنیایی عادلانه نیست، بلکه بخشی جدایی‌ناپذیر از آن است. دفاع از مهاجران افغانستانی در برابر اخراج، استثمار مضاعف، بی‌حقوقی، خشونت و مقصرنمایی، دفاع از همه‌ی ما و کلیت طبقه‌ی کارگر است—چراکه ضربه به یکی، ضربه به همه‌ی ماست.

نه به نژادپرستی، نه به جنگ

چاره‌ی کارگران و زحمتکشان، وحدت و تشکیلات است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۱ تیرماه ۱۴۰۴

***بیش از هزار و سیصد کنشگرا اجتماعی: به رفتار غیر انسانی با افغانستانی‌ها پایان دهید**

بیش از هزار و سیصد کنشگرا اجتماعی بیانیه‌ای تحت عنوان «به رفتار غیر انسانی با افغانستانی‌ها پایان دهید» منتشر کردند و از اهالی جامعه خواستند نسبت به این ظلم آشکار ساکت ننشینند و با روش‌های انسانی و اقناعی و حمایتی، این سکوت و بی‌تفاوتی را که به همدستی و «خواست عمومی و ملی» تعبیر می‌شود، بشکنند.

متن این بیانیه که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده بشرح زیر است:

موج افغانستانی‌ستیزی در ایران که در ماه‌های گذشته با سرعتی بیش از پیش رو به گسترش بود، در این روزها از سوی حکومت جمهوری اسلامی به بالاترین حد خود رسیده است. اخراج مهاجران که تا دیروز با توجیهات غیرقابل اثبات «تغییر ترکیب جمعیتی»، «بالا بردن نرخ بیکاری و افزایش مشکلات اقتصادی در جامعه‌ی ایران»، «افزایش جرم و بزه» و دلایل ستیزه‌جویانه‌ی دیگر انجام می‌گرفت حالا و پس از آغاز جنگ ۱۲ روزه، با اتهام تازه و بی‌سند «عناصر اصلی جاسوسی و شبکه‌ی نفوذ» روبرو شده تا انتقام حمله‌ی جنایتکارانه‌ی اسرائیل را از بی‌صداترین و تحت‌ظلم‌ترین اقلیت مهاجر بگیرد. اتهامی که نه به چند نفر یا چند دسته و گروه از این جمعیت میلیونی، که به تمام افغانستانی‌ها نسبت داده می‌شود.

ما به خوبی می‌دانیم که «اخراج مهاجران غیر قانونی»، عبارتی بزرگ شده برای برخورد غیر انسانی با تمام مهاجران چه قانونی و چه غیر قانونی است. شیوه‌های وحشیانه و غیر انسانی دستگیری، انتقال و نگهداری در اردوگاه‌ها و سپس اخراج مهاجران که برخی از آنها از مدارک قانونی مهاجرت برخوردار هستند، رعب و بی‌پناهی عظیمی نه فقط در پناه‌آوردگان سالهای اخیر، که در دل افغانستانی‌ها و افغانستانی‌تبارهایی ایجاد کرده که در ایران به دنیا آمده‌اند و دهه‌هاست ساکن ایرانند و ایران را کشور خود می‌دانند. در این روزها شاهد خبرها و تصاویری از نحوه‌ی برخورد و تفتیش و اخراج این انسان‌ها از سوی حکومت هستیم که واکنشی جز شرم و خشم و فریاد برایش نداریم.

ما امضاکنندگان این نامه از حکومت جمهوری اسلامی می‌خواهیم به برخورد غیر انسانی با افغانستانی‌ها در ایران فوراً پایان دهد و از تمامی شهروندان می‌خواهیم نسبت به این ظلم آشکار ساکت ننشینند و با روش‌های انسانی و اقناعی و حمایتی، این سکوت و بی‌تفاوتی را که به همدستی و «خواست عمومی و ملی» تعبیر می‌شود، بشکنند. ظلمی که این روزها بر افغانستانی‌ها و اقلیت‌های بی‌صدای دیگر روا داشته می‌شود، بیش از هر چیز نابودگر ارزش‌های مورد اتکای ما یعنی انسان‌دوستی، عدالت‌خواهی و آزادی است. بیاید نسبت به عادی‌سازی این ظلم بی‌تفاوت نباشیم و رنج زندگی را بر انسانی‌هایی که ایران را وطن خود می‌دانند، افزون نکنیم.

***کانون صنفی معلمان تهران خواهان انتشار اسامی معلمان و دانش‌آموزانی شد که در جنگ ۱۲ روزه کشته شده‌اند .**

سخنگوی کانون صنفی معلمان تهران ضمن محکوم نمودن هرگونه جنگ و اقدام تجاوزکارانه، از وزیر آموزش و پرورش خواست به نشانه‌ی احترام به زندگی و جان انسان‌ها، به ذکر چند عدد اکتفا نکند و نام و مشخصات معلمان و دانش‌آموزان کشته شده را منتشر کند تا فرصتی باشد برای زنده نگاه داشتن نام آنان و همدردی و دلجویی از بازماندگان‌شان.

فلاحی ضمن تاکید مجدد بر موضع کانون صنفی معلمان تهران مبنی بر خواهان صلح بودن، از حاکمان جمهوری اسلامی خواست منافع ملی را در اولویت قرار دهند و پیش از آن‌که بحران‌های بنیان‌شکن بیشتری بر کشور تحمیل شود، با تغییر رویکرد، صلح و مدارا در داخل و خارج از کشور، عدالت، آموزش و رفاه جامعه را در دستور کار خود قرار دهند.

***بی‌خبری از وضعیت حسین میربهراری؛ فعال حقوق کودک**

با گذشت چندین روز از بازداشت حسین میربهراری، فعال شناخته‌شده‌ی حقوق کودک، خانواده و نزدیکان وی همچنان در بی‌خبری کامل از محل نگهداری، نهاد مسئول بازداشت، و وضعیت جسمی و دارویی او به‌سر می‌برند.

براساس گزارش‌ها، حسین میربهراری چند روز پیش توسط مأموران لباس‌شخصی، بدون ارائه‌ی حکم قضایی و بدون اعلام رسمی علت بازداشت، بازداشت شده است. خانواده‌ی او از همان ساعات نخست بازداشت، پیگیری‌های گسترده‌ای برای اطلاع از وضعیت وی آغاز کرده‌اند. با این حال، مراجعه آن‌ها به دادسرای انقلاب پردیس تنها با این پاسخ روبه‌رو شد که «او به تهران منتقل شده است»، بدون اشاره به محل دقیق نگهداری یا وضعیت فعلی‌اش.

یکی از نزدیکان خانواده که برای پیگیری به اطلاعات زندان اوین مراجعه کرده بود، پس از پیگیری‌های مکرر تنها این پاسخ را دریافت کرد که حسین میربهراری در اختیار اطلاعات اوین نیست و بازداشت وی مرتبط با نهاد اطلاعات سپاه است.

نگرانی‌ها زمانی شدت گرفت که همان فرد پیگیر، در جریان حمله‌ی اخیر اسرائیل به اطراف زندان اوین، از ناحیه‌ی سر به‌شدت مجروح شد و از آن زمان تاکنون نیز خبری از وضعیت او در دست نیست.

کمیته‌ی پیگیری ضمن ابراز نگرانی شدید نسبت به تداوم بی‌خبری از وضعیت حسین میربهراری، بازداشت غیرقانونی و رفتارهای فراقانونی صورت‌گرفته را به‌شدت محکوم کرده و خواستار شفاف‌سازی نهادهای امنیتی در این خصوص است.

***تائید سلامتی دو گروگان فرانسوی در اوین**

به گزارش خبرگزاری‌های فرانسه، سیسیل کوهلر و ژاک پاریس، دو فعال سندیکایی فرانسوی که در ایران بازداشت‌اند، زنده هستند. ژان نوئل بارو، وزیر امور خارجه فرانسه، اعلام کرد که کاردار

فرانسه در تهران اخیراً با این دو زندانی در زندان اوین ملاقات کرده است. با این حال، درباره محل دقیق نگهداری آن‌ها جزئیاتی ارائه نشده است.

سیسیل کوهر، فعال سندیکایی و شهروند فرانسوی، در اردیبهشت ۱۴۰۱ (مه ۲۰۲۲) همراه با ژاک پاریس در جریان سفر به ایران با اتهام اقدام علیه امنیت ملی تحت بازداشت قرار گرفته‌اند، اما دولت فرانسه تأکید دارد که آن‌ها به عنوان گردشگر به ایران سفر کرده بودند. پرونده بازداشت آن‌ها از همان ابتدا با واکنش‌های گسترده بین‌المللی روبه‌رو شد؛ دولت فرانسه تلاش‌های گسترده‌ای برای آزادی این دو شهروند انجام داده، اما این تلاش‌ها تاکنون نتیجه‌ای نداشته است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

***آزادی ابراهیم مددی، عضو باسابقه سندیکای کارگران شرکت واحد**

روز چهارشنبه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۴، ابراهیم مددی، عضو قدیمی هیأت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، پس از پایان دوران محکومیت یک‌ساله‌اش از زندان اوین آزاد شد.

ابراهیم مددی، از اعضای هیأت مؤسس سندیکا، در سال‌های گذشته به‌دلیل فعالیت‌های مستمر صنفی و دفاع از حقوق کارگران بارها بازداشت، تهدید و زندانی شده است. آخرین بار، در ۲۱ مرداد ۱۴۰۳، در پی اجرای حکمی ناعادلانه و مربوط به پرونده‌ای قدیمی، در شعبه اجرای احکام دادسرای اوین بازداشت و به زندان منتقل شد.

این در حالی‌ست که آقای مددی، که حدود هفتاد سال سن دارد و با بیماری‌های متعدد از جمله دیابت، فشار خون، پروستات و مشکل شنوایی ناشی از سکته‌ی گوش دست‌وپنجه نرم می‌کند، پیش‌تر نیز برای همین پرونده، پس از یک دوره‌ی بازداشت موقت در سال ۱۳۹۴، با رأی نهایی دیوان و دادگاه هم‌عرض به یک سال حبس محکوم شده بود.

سندیکای کارگران شرکت واحد، ضمن تبریک آزادی این فعال کارگری مقاوم، بار دیگر تأکید می‌کند که بازداشت و زندان علیه فعالان کارگری، نه تنها نقض صریح حقوق انسانی و شهروندی آنان است، بلکه نشان‌دهنده‌ی تداوم رویکرد سرکوب‌گرانه‌ی است که باید پایان یابد.

ما همچنین خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط داود رضوی، از اعضای هیأت مدیره‌ی سندیکا، و نیز آزادی همه‌ی فعالان کارگری، معلمان، بازنشستگان و سایر زندانیان صنفی و سیاسی هستیم.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۱ تیرماه ۱۴۰۴

***جان باختن یک پرستار اسلام آباد غرب حین کار بر اثر ایست قلبی**

روز چهارشنبه ۱۱ تیر، خبر جان باختن یک پرستار اسلام آباد غرب بنام افشین حین کاربر اثر ایست قلبی، در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد.

با نهایت تأسف و تأثر درگذشت پدری دلسوز و مهربان زنده یاد

جوانمرگ افشین شمسى

پرستار بیمارستان امام خمینی در اسلام آباد غرب
(پرانر ایست قلبی)

فرزند گرامی: مرحوم ولی شمسى
برادر گرامی آقایان: علی و حمید شمسى
پدر گرامی نونهال: رها شمسى
خواهرزاده گرامی آقای: ولی اله عبدی

رأیه اطلاع کلیه دوستان و آشنایان محترم می رسانیم به همین مناسبت مراسم تشییع، خاکسپاری و ختم در

روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۴/۱۱ از ساعت ۱۷ الی ۱۸/۳۰ بعدازظهر
در آرامگاه ابدیش واقع در باغ رضوان اسلام آباد غرب برگزار می گردد

بسم الله الرحمن الرحیم
تکلیف کرمی و پاکدامنی
عزیزان و اقربا

akhbarkargari2468@gmail.com